

Tant adjectival com adverbial

N'hi ha molts que resolen els dubtes que els origina l'escriptura de les formes tant (amb t final) i tan (sense), recorrent a l'ajuda del castellà, tenint en compte que a tant del català (No corris tant) correspon «tanto» del castellà («No corras tanto») i a tan del català (No era tan divertit) correspon «tan» del castellà («No era tan divertido»). Aquest sistema, efectivament, no enganya, i només deixa de resoldre aquelles formes idiomàtiques que no tenen una correspondència entre totes dues llengües: itan bon punt, tant de bo!, tant per tant, tant si com no, de tant en tant, etc.

Però existeix un cas especialment propici a induir a error en l'escriptura d'aquestes paraules, més exactament, a l'escriptura de tan en lloc de tant. Alguns manuals de gramàtica o de llenguatge indiquen que davant un adjectiu o un adverbi cal escriure sempre tan (sense t), però aquesta afirmació és inexacta perquè comporta una limitació que cal tenir en compte. Es tracta del conjunt tant...com. En oracions comparatives com ara No eren tan divertits com els anteriors o Ens tracten tan malament com els altres, cal escriure, certament, tan...com. Però no és pas el mateix cas d'oracions com Els seus judicis, tant polítics com literaris, eren sempre encertats o Tant legalment com moralment la seva posició és inatacable, en què hem d'escriure realment tant (amb t) davant formes adjectives o adverbials. És fàcil d'adonar-se de la diferència. En el primer cas (tan...com) les oracions són, pròpiament, comparatives. Però en el segon (tant...com), es tracta més aviat d'oracions amb un valor d'inclusió, és a dir, en què es vol incloure dins una mateixa afirmació els dos elements precedits per cada un dels mots d'aquest conjunt.